

Ελληνικός
Ερυθρός Σταυρός

Αθήνα, 20 Δεκεμβρίου 2017

Ανθρώπινες ιστορίες...

Το «Σπίτι» των αστέγων

«Μείναμε στο δρόμο, χωρίς σπίτι, χωρίς φαγητό, χωρίς τίποτα. Εδώ, στον Κοινωνικό Ξενώνα Αστέγων του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού, βρήκαμε ένα μέρος για να μείνουμε μέχρι να ορθοποδήσουμε», λέει ο Κεβόκ

Στο δωμάτιο όπου φιλοξενείται η Φωτεινή με την οικογένειά της, χώρος δεν περισσεύει: Παιχνίδια, στολίδια και ένα δεντράκι θυμίζουν τα Χριστούγεννα που έρχονται. «Θέλω η κόρη μου να νιώθει όμορφα και να είναι όλα στολισμένα σαν να ήμασταν σπίτι μας», λέει η Φωτεινή.

Η ιστορία λίγο - πολύ γνωστή. Άνθρωποι της διπλανής πόρτας, ολόκληρες οικογένειες, που βλέπουν το μεροκάματο βδομάδα τη βδομάδα να λιγοστεύει. Λογαριασμοί απλήρωτοι, που όλο και αυξάνονται μέχρι την ώρα της έξωσης. «Αν είχαμε μείνει στο δρόμο θα είχαμε πεθάνει. Ο σύζυγός μου και εγώ ήμασταν απελπισμένοι. Έπρεπε τουλάχιστον το παιδί, να μείνει κάπου. Είναι πολύ δύσκολο για μία μάνα να τα βγάλει πέρα. Έτσι, πήγα στον Ερυθρό Σταυρό. Εδώ, στον Κοινωνικό Ξενώνα Αστέγων, είμαστε ασφαλείς. Με τη βοήθεια των ανθρώπων του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού κάνουμε ό,τι μπορούμε για να σταθούμε στα πόδια μας και κάποια στιγμή να μπορέσουμε να πάμε σ' ένα πραγματικό σπίτι. Ο άντρας μου ψάχνει για δουλειά και εγώ ξεκίνησα να πηγαίνω σε σχολείο δεύτερης ευκαιρίας, και είμαι πολύ περήφανη για αυτό. Δεν θέλω η κόρη μου να ζήσει αυτά που ζήσαμε εμείς», λέει η Φωτεινή.

Στον Κοινωνικό Ξενώνα Αστέγων του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού, με τη χρηματοδότηση του Υπουργείου Εργασίας Κοινωνικής Ασφάλισης & Κοινωνικής Αλληλεγγύης, αυτή την περίοδο φιλοξενούνται 54 συνάνθρωποί μας, εκ των οποίων οι περισσότεροι είναι

πυρηνικές ή μονογονεϊκές οικογένειες. «Οι άνθρωποι δεν εμπιστεύονται εύκολα. Το σημαντικότερο είναι να κερδίσεις την εμπιστοσύνη τους και να τους βοηθήσεις να μη χάσουν τους στόχους τους», λέει ο Γιάννης Ράνος, Κοινωνικός Λειτουργός και Υπεύθυνος του Ξενώνα.

Στους φιλοξενούμενους παρέχεται στέγη, σίτιση, είδη πρώτης ανάγκης, νοσηλευτική φροντίδα, συμβουλευτική και ψυχολογική υποστήριξη από κοινωνικούς λειτουργούς, καθώς και διασυνδέσεις με άλλους φορείς και υπηρεσίες για εύρεση εργασίας. Στον ίδιο χώρο λειτουργεί επίσης δανειστική βιβλιοθήκη, παιδότοπος, ομάδα υποστήριξης εφήβων και μαθήματα ενισχυτικής διδασκαλίας για τους μαθητές.

«Όταν έχασα τη δουλειά μου, μείναμε στο δρόμο, μαζί με τη γυναίκα μου και το γιο μου για 33 μέρες. Ποια πόρτα να χτυπήσεις όταν ξέρεις ότι όλοι περνάνε δύσκολα; Στο δρόμο συνάντησα αξιοπρεπείς ανθρώπους, ολόκληρες οικογένειες, να έχουν χάσει τα πάντα, να είναι άπλυτοι και να ψάχνουν για ένα κομμάτι ψωμί. Οι χειρότερες στιγμές ήταν όταν πέρναγαν οι περαστικοί και μας κοίταζαν μ' αυτό το βλέμμα. Εκεί ήθελα να πεθάνω», θυμάται ο Κεβόρκ. «Ευτυχώς ήταν καλοκαίρι και μέχρι να αρχίσουν τα σχολεία είχαμε έρθει εδώ στο Ξενώνα του Ερυθρού Σταυρού. Φαντάζεσαι τι θα γινόταν; Πώς θα πήγαινε το παιδί στο Λύκειο; Άπλυτο; Πού θα διάβαζε;».

Η Φωτεινή και ο Κεβόρκ δεν έχουν χάσει το κουράγιο τους, ούτε το χαμόγελό τους. Κάθε μέρα είναι μια μάχη που πρέπει να δώσουν και να την κερδίσουν. Για τους ίδιους και τις οικογένειές τους. «Κάποια στιγμή πρέπει να φύγουμε από εδώ, λέει ο Κεβόρκ. «Ελπίζω ότι μέρα με τη μέρα θα μπορέσουμε να ορθοποδήσουμε. Η σύζυγος κάνει κάποια μεροκάματα. Ο γιος τελείωσε το σχολείο και τώρα θα ξεκινήσει να δουλεύει και αυτός. Όμως τα πράγματα είναι δύσκολα. Μακάρι να αλλάξουν κάποια στιγμή. Να έρθουν καλύτερες μέρες για όλους τους ανθρώπους. Να έρθουν μέρες χωρίς φόβο».

της Ειρήνης Μπουδρονικόλα

Γραφείο Δημοσίων Σχέσεων και Επικοινωνίας
Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού